

Arrest

nr. 225 967 van 10 september 2019
in de zaak RvV X / IV

In zake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat N. EL JANATI
Rue Jules Cerexhe 82
4800 Verviers

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Iraakse nationaliteit te zijn, op 30 november 2018 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 31 oktober 2018.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 4 juli 2019 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 21 augustus 2019.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken W. MULS.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat A. HAEGEMAN *loco* advocaat N. EL JANATI en van attaché I. SNEYERS, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

De bestreden beslissing luidt als volgt:

"A. Feitenrelaas

U verklaart de Iraakse nationaliteit te bezitten en een sjiïet van Arabische origine te zijn. U bent afkomstig uit Basra, Zuid-Irak, waar u altijd woonde en studeerde. U studeerde af als landbouwingenieur, maar volgde in de tussentijd ook andere opleidingen zoals literatuur en journalistiek. U werkte zeven à acht jaar in de media, waarbij u artikels schreef voor verschillende kranten. Eerst als freelancer, later als contractueel. Ook was u de maker en stem van radioprogramma's en maakte u televisiereportages. Sinds 2012 werkte u voor de televisiezender Al-Sharqiya, een privézender in handen van een soenniet en voormalig Baathist.

De zender en de medewerkers ervan worden door de sjiiitische milities gevisieerd. Diverse journalisten en cameramensen werden vermoord. Zelf werd u op straat aangesproken door militieleden en later kreeg u ook een dreigbrief. Omdat u zich niet meer veilig voelde en u in Irak niet op enige bescherming kon rekenen, besloot u uiteindelijk Irak te verlaten. U verliet Irak op 4 juli 2015 en reisde met het vliegtuig naar Istanbul, Turkije. Van daar reisde u vervolgens via een onduidelijke route naar België, waar u op 16 juli 2015 een verzoek om internationale bescherming indiende.

Op 26 november 2016 nam het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen (CGVS) een beslissing tot erkenning van de vluchtelingenstatus.

Op 22 maart 2017 werd u, komende van Istanbul, op de luchthaven van Düsseldorf, Duitsland, gecontroleerd door de grenspolitie. U bleek in het bezit te zijn van een Iraaks paspoort dat in- en uitreisstempels van Irak bevatte daterend van 2016 en 2017.

Op 17 april 2018 stelde de Directeur-Generaal van de Dienst Vreemdelingenzaken (DVZ) namens de Staatssecretaris voor Asiel en Migratie een formele vraag aan het CGVS om uw vluchtelingenstatus in te trekken.

U werd opgeroepen voor een persoonlijk onderhoud op het CGVS op 2 oktober 2018 om de mogelijkheid van de intrekking van uw vluchtelingenstatus te evalueren. Tijdens dit persoonlijk onderhoud bevestigt u dat u in 2016 en 2017 in totaal twee keer naar Irak bent gereisd, zo geeft u aan dat u van 23 maart 2016 tot 9 april 2016 en van 25 juli 2016 tot 22 maart 2017 naar Irak bent teruggekeerd. U zou beide keren enkel en alleen naar Irak zijn teruggekeerd omdat uw moeder ernstig ziek was. In maart 2016 werd er immers borstkanker bij uw moeder vastgesteld, waardoor u bij haar wou zijn en haar wou bijstaan tijdens haar medische behandeling. Hoewel u meermaals reisde van en naar de luchthaven van Basra, zou u bij uw terugkeer naar Irak geen enkele keer naar de stad Basra zijn gegaan omdat het daar te gevaarlijk was maar zou u daarentegen enkel in Bagdad zijn geweest voor de medische behandeling van uw zieke moeder. Daarenboven had u zowel in september als in oktober 2016 vliegtickets geboekt om terug te keren naar België, maar diende u uw terugreis tot tweemaal toe annuleren omdat uw moeder u absoluut aan haar zijde wou hebben en u in feite een onderdeel was van haar medische behandeling. Na 22 maart 2017 keerde u niet meer terug naar Irak.

Verder geeft u tijdens het persoonlijk onderhoud nog aan dat u een seculiere liberaal bent en u niet tot een bepaalde partij behoort, maar u wel een eigen mening hebt over veel zaken en dat dit botst met de mentaliteit van de andere partijen. Zo heeft u wel een mening over Moqtada, Ammar Al-Hakim en Hadi Al-Ameri, maar kan u uw mening over hen niet vrij uiten omdat zij beschouwd worden als religieuze referentiepersonen. Als u uw mening nu zou geven, zou u meteen beschouwd worden als verrader. Omdat u uw politieke mening niet kan uiten, kan u ook geen normaal leven leiden. Daarenboven zijn de omstandigheden in Basra momenteel ook niet goed. Ook zouden de problemen waarom u in 2015 Irak besloot te ontvluchten, momenteel nog steeds actueel zijn. Zo zou u immers bij uw terugkeer opgebeld zijn geweest door iemand van Badr of Sadr, die zei dat ze wisten dat u teruggekeerd was. Bij een terugkeer naar Irak vreest u dan ook dat ze u zullen lastigvallen, u zal moeten onderduiken en zelfs vermoord worden.

Hiernaast voegt u nog toe dat u een leven in België opgebouwd hebt: u bent hier getrouwd, volgt Nederlandse taallessen en integratiecursussen, hebt leren zwemmen en muziek spelen, ea. Uw leven is hier in België begonnen en graag zou u uw leven hier ook verderzetten.

Ter staving van uw verklaringen legde u volgende documenten voor: een kopie van medische attesten betreffende uw moeder, uw Belgische verblijfskaart, uw Belgisch reisdocument voor vluchtelingen, uw Iraaks paspoort en uw vluchtgegevens.

B. Motivering

Na grondige analyse van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier, moet vooreerst worden vastgesteld dat u géén elementen kenbaar hebt gemaakt waaruit eventuele bijzondere procedurele noden kunnen blijken, en dat het Commissariaat-generaal evenmin dergelijke noden in uw hoofdte heeft kunnen vaststellen.

Bijgevolg werden er u geen specifieke steunmaatregelen verleend, aangezien er in het kader van onderhavige procedure redelijkerwijze kan worden aangenomen dat uw rechten gerespecteerd worden en dat u in de gegeven omstandigheden kunt voldoen aan uw verplichtingen.

U kreeg op 26 november 2015 het statuut van vluchteling toegekend. Er dient te worden opgemerkt dat heden uw vluchtelingenstatus moet worden ingetrokken.

Artikel 55/3/1 §2, 2° van de Vreemdelingenwet bepaalt dat het CGVS de vluchtelingenstatus intrekt ten aanzien van de vreemdeling wiens status werd toegekend op grond van feiten die hij verkeerd heeft weergegeven of achtergehouden, van valse verklaringen of van valse of vervalste documenten die doorslaggevend zijn geweest voor de toekenning van de status of ten aanzien van de vreemdeling wiens persoonlijk gedrag later erop wijst dat hij geen vervolging vreest.

Uit de informatie terug te vinden in het administratief dossier en uit uw verklaringen blijkt dat u van 2016 tot 2017 tweemaal naar Irak terugkeerde, met name van 23 maart 2016 tot 9 april 2016 en van 25 juli 2016 tot 22 maart 2017, gebruikmakend van een Iraaks paspoort (zie blauwe map in het administratief dossier en CGVS, p. 8-12). U beweert dat u enkel en alleen omwille van uw zieke moeder en haar medische behandeling naar Irak terugkeerde en u tijdens uw terugkeer enkel in Bagdad verbleef omdat u het niet aandurfde naar Basra, uw plaats van herkomst, te gaan (CGVS, p. 8-12).

Er dient echter te worden opgemerkt dat aan uw verklaringen betreffende uw terugkeer naar Irak weinig geloof gehecht kan worden.

Vooreerst dient er te worden opgemerkt dat er geen geloof gehecht kan worden aan uw bewering dat u tijdens uw reizen naar Irak niet in Basra geweest zou zijn (CGVS, p. 6, 8 en 12). Op basis van uw Facebookpagina en de Facebookpagina van uw broer M. - waarvan u toegeeft dat het de Facebookpagina van u en van uw broer betreft (CGVS, p. 4 en 13) en waarvan een kopie werd toegevoegd aan het administratief dossier - kan er echter informatie teruggevonden worden waaruit blijkt dat u zowel in 2016 als in 2017 nog in Basra bent geweest. Zo postte uw broer op 30 september 2016 verschillende foto's waarop u duidelijk zichtbaar bent en waarbij als locatiebepaling 'Basra, Irak' aangegeven staat, hetgeen er op wijst dat u op zich op deze datum dan ook in Basra bevond. Verdere aanwijzingen dat u zich bij uw terugkeer nog in Basra bevonden zou hebben zijn foto's, dd. 20 en 21 maart 2017, die via uw Facebookpagina teruggevonden konden worden, foto's die gepost werden door personen die aangeven in Basra te wonen en waarop u te zien bent in het bijzijn van andere personen die op Facebook aangeven in Basra te wonen (zie blauwe map in het administratief dossier). Gelet op bovenstaande dient er vastgesteld te worden dat u door het achterhouden van essentiële informatie doelbewust getracht heeft de Belgische autoriteiten te misleiden over de plaats(en) waar u bij uw terugkeer naar Irak in 2016 en 2017 heeft verbleven.

Hiernaast is het hoogst opmerkelijk dat u bij uw reizen naar Irak, op één heenvlucht na, altijd via de luchthaven van Basra besloot te reizen, terwijl u beweert dat u enkel in Bagdad verbleven hebt en het ook enkel uw bedoeling was om in Bagdad te blijven (CGVS, p. 8 en 12). U geeft hierbij aan dat vliegen via de luchthaven van Basra goedkoper is en dat u altijd rechtstreeks van de luchthaven van Basra met de auto naar Bagdad, en van Bagdad naar Basra, reisde, zonder dat u hierbij in de stad Basra kwam (CGVS, p. 6, 8 en 12). Deze uitleg kan echter niet overtuigen, het is immers hoogst onwaarschijnlijk dat u enkel via de luchthaven van Basra zou reizen omdat het daar goedkoper zou zijn. U beweert immers Basra in 2015 noodgedwongen te zijn ontvlucht omdat uw leven er in gevaar was, dat uw problemen momenteel nog steeds actueel zijn en dat u nog steeds riskeert om vermoord te worden (CGVS, p. 13-14). Dat u zou reizen via de luchthaven van de stad waar uw leven in gevaar zou zijn is op zich reeds bijzonder eigenaardig, maar dat u uitsluitend voor het uitsparen van maximaal enkele honderden euro's uw leven zou riskeren door via deze luchthaven én regio te reizen is volstrekt ongeloofwaardig. Eens te meer daar u zelf aangeeft dat de luchthaven van Basra in handen is van de Badr-militie, één van de door u gevreesde milities (CGVS, p. 10). Hierbij komt nog dat de afstand tussen de luchthaven van Basra en Bagdad relatief groot is, namelijk 527km ofwel een kleine vijf uur rijden (zie blauwe map in het administratief dossier), en u onderweg ettelijke controleposten dient te passeren (zie 'COI Focus Irak: de bereikbaarheid van de zuidelijke provincies via internationaal luchtverkeer en via intern wegverkeer' in de blauwe map van het administratief dossier). Het lijkt dan ook weinig waarschijnlijk dat de kosten, moeite en het risico van een dergelijke autorit op zouden kunnen wegen tegen hoogstens een minimaal prijsverschil in de vliegtickets.

Dat u desondanks bij uw terugkeer naar Irak meermaals reisde via de luchthaven van Basra, doet bijgevolg ernstig vermoeden dat het, in tegenstelling tot wat u beweert, wel degelijk uw bedoeling was om naar Basra terug te keren en u hoogstwaarschijnlijk niet enkel in september 2016 en maart 2017 maar u ook naast deze data nog in Basra verbleven hebt.

Hiernaast is het ook opmerkelijk dat u voor uw reizen naar Irak nooit via een Belgische luchthaven reisde, maar u wel altijd via de luchthaven van Düsseldorf in Duitsland reisde (CGVS, p. 9-11). Hoewel u beweert dat u enkel via de luchthaven van Düsseldorf reisde omdat dit volgens kennissen de makkelijkste manier was om naar Irak te reizen (CGVS, p. 9 en 11), kan het CGVS zich niet van de indruk ontdoen dat u op deze manier trachtte de Belgische (grens)autoriteiten te omzeilen. Zo geeft u immers aan dat u wist dat uw terugkeer naar Irak als erkend vluchteling problemen kon veroorzaken (CGVS, p. 9) en blijkt uit het verslag van de grenspolitie van Düsseldorf dat u tijdens de grenscontrole weigerde enige informatie over uw reis naar Irak te verschaffen en u er expliciet op aandrong om de informatie betreffende uw terugkeer naar Irak niet aan de Belgische autoriteiten over te maken (zie blauwe map in het administratief dossier). Hiermee geconfronteerd beweert u dat er tijdens de grenscontrole in het Duits tegen u gesproken werd, u de taal niet begreep en u wel gezegd had dat het uw intentie was om uw moeder te bezoeken (CGVS, p. 12). Deze uitleg kan echter niet overtuigen, het is immers hoogst onwaarschijnlijk dat hier in het verslag van de grenscontrole geheel niets over teruggevonden kan worden.

U verklaart bovendien dat u enkel en alleen naar Irak diende terug te keren omwille van de ziekte van uw moeder en u vervolgens ook verschillende maanden in Irak diende te blijven om uw moeder bij te staan tijdens de medische behandeling (CGVS, p. 6-7 en 9-11). Hoewel u zelf beweert dat u, ondanks de door u voorgehouden vrees voor vervolging in Irak, absoluut naar Irak diende terug te keren om uw zieke moeder bij te staan, lijkt deze bewering weinig steek te houden aangezien zowel uw vader, broers als zussen op dat moment nog altijd in Irak waren en zij uw moeder evenzeer hadden kunnen bijstaan gedurende haar medische behandeling (CGVS, p. 3-4). Hiermee geconfronteerd beweert u dat uw moeder zeer gehecht is aan u, dat haar toestand verslechtert als zij u een dag niet ziet of hoort en u in feite een deel bent van haar herstelproces (CGVS, p. 11). Deze uitleg kan echter allesbehalve overtuigen, het is immers weinig geloofwaardig dat uw moeder haar medische toestand zou afhangen van uw aanwezigheid. Evenmin is het weinig geloofwaardig dat u, die aangeeft vervolging te vrezen in Irak, absoluut naar Irak dient terug te keren en als het ware uw leven dient te riskeren om uw moeder maandenlang bij te staan, terwijl uw overige broers en zussen, die geen vervolging vrezen in Irak, hun leven gewoon kunnen verderzetten. Ook uw zieke moeder zou zoiets begrijpen. Bijzonder opvallend is bovendien dat u van België naar Irak diende te reizen om uw zieke moeder ter plaatse bij te staan en u pas op 22 maart 2017 naar België kon terugkeren nadat de toestand van uw moeder gestabiliseerd was, maar het voor uw broer M. klaarblijkelijk geen enkel probleem was om tijdens deze periode, op 12 februari 2017, te huwen (zie Facebookberichten in de blauwe map van het administratief dossier). Aan uw bewering enkel en alleen naar Irak teruggekeerd te zijn om uw zieke moeder bij te staan, kan gelet op bovenstaande bevindingen ernstig getwijfeld worden. Daarenboven weigerde u, zoals hierboven reeds besproken werd, tijdens de grenscontrole op de luchthaven van Düsseldorf om enige informatie over uw reis naar Irak te verschaffen (zie blauwe map in het administratief dossier). Dat u tijdens deze controle de door u voorgehouden ware reden voor uw terugkeer niet wenste te verduidelijken, doet verder twijfelen aan de geloofwaardigheid van het door u voorgehouden motief voor uw terugkeer naar Irak.

Gelet op bovenstaande bevindingen dient het CGVS te concluderen dat u niet alleen bedrieglijke verklaringen aflegt over waar u verbleven heeft, maar dat u het CGVS ook trachtte te misleiden over de motieven voor uw terugkeer naar Irak. De vaststelling dat u bedrieglijke verklaringen aflegt, informatie achterhoudt en het CGVS tracht te misleiden over uw terugkeer naar Irak, doet niet enkel de nodige vragen rijzen bij uw algemene geloofwaardigheid maar toont eveneens aan dat u de bevoegde instanties tracht te verhinderen een zicht te krijgen op uw werkelijke (verblijfs-)situatie in uw land van herkomst.

In het kader van uw verzoek om internationale bescherming beweerde u dat u als journalist in 2015 bedreigd werd door militieleden, problemen waarvan u aangeeft dat ze momenteel nog steeds actueel zijn (CGVS, p. 14). Er dient hier echter bij opgemerkt te worden dat uw beweerde vrees voor milities u er alvast niet van weerhouden heeft om vrijwillig naar Irak terug te reizen en er geruime tijd in Bagdad en Basra, steden met een sterke aanwezigheid van milities, te vertoeven. Dat u vrijwillig naar Irak besloot terug te keren en u er gedurende een periode van in totaal meer dan acht maanden zonder noemenswaardige problemen kon verblijven, doet op fundamentele wijze afbreuk aan de

geloofwaardigheid van de door u voorgehouden vrees voor vervolging. Dat u bovendien reeds in maart 2016, nog geen jaar na uw initiële vlucht uit Irak en nauwelijks vier maanden na uw erkenning als vluchteling, naar Irak besloot terug te keren toont aan dat de door u voorgehouden vrees niet als geloofwaardig beschouwd kan worden.

Daarenboven blijkt uit uw gedrag in Irak allerm minst dat u er een vrees voor vervolging zou hebben. Zo konden er via Facebook immers verschillende berichten en foto's van 2016 en 2017, gedurende de periode dat u in Irak verbleef, teruggevonden worden waarbij u te zien bent op een publiek evenement en u in het openbaar te zien bent in het bijzijn van journalisten, waaronder een journalist van Al-Sharqiya (zie blauwe map in het administratief dossier). Het is echter hoogst bevreemdend dat u bij uw terugkeer naar Irak publiekelijk contact zou opzoeken met journalisten en zeker en vast met journalisten van de zender Al-Sharqiya. In het kader van uw verzoek om internationale bescherming beweerde u immers net dat u omwille van uw werk als journalist en werk voor de zender Al-Sharqiya door militieleden bedreigd werd (CGVS, dd. 20 november 2015, p. 7-12). Ook beweert u in het kader van de heroverweging van uw vluchtelingenstatus dat uw leven in Irak nog meer in gevaar is (CGVS, dd. 2 oktober 2018, p. 10). Dat u bij uw terugkeer naar Irak opnieuw contact opzocht met journalisten, u in het openbaar met deze journalisten verschijnt én deze ontmoetingen vervolgens op Facebook (mét plaatsbepaling!) gepost worden, ondermijnt verder op fundamentele wijze de geloofwaardigheid van de door u voorgehouden vrees voor vervolging als journalist. Dit gedrag valt niet te rijmen met uw beweerde vrees.

Uit bovenstaande blijkt bovendien dat u bij uw terugkeer naar Irak geen enkel probleem had om u in het openbaar te begeven en u allesbehalve diende onder te duiken, hetgeen op ernstige wijze afbreuk doet aan de geloofwaardigheid van uw bewering bij een terugkeer naar Irak te zullen moeten onderduiken en er gedood te zullen worden (CGVS, p. 14).

U keerde na de toekenning van uw vluchtelingenstatus meermaals terug naar uw land van herkomst en kende klaarblijkelijk bij geen enkele terugreis naar uw land van herkomst problemen. Dit persoonlijk gedrag wijst erop dat u geen vervolging vreest in uw land van herkomst om welke reden dan ook en dat u de asiinstanties heeft misleid wat leidde tot een initieel verkeerde beoordeling van het door u aangehaalde risico voor vervolging. Uw terugkeer ondermijnt de geloofwaardigheid van de door u voorgehouden vrees op flagrante wijze. Gezien uw ongeloofwaardige verklaringen biedt u bovendien geen zicht op de omstandigheden waarin u in Irak hebt verbleven of wat u daar heeft gedaan bij uw terugkeer.

Uit uw persoonlijk gedrag kan dan ook worden opgemaakt dat er in uw hoofd geen sprake is van een gegronde vrees voor vervolging conform artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet. De vaststelling dat uw persoonlijke gedrag er op wijst dat u in uw land van herkomst geen vervolging vreest, om welke reden dan ook, volstaat om op grond van artikel 55/3/1 §2, 2° van de Vreemdelingenwet over te gaan tot de intrekking van uw vluchtelingenstatus.

Hoewel u beweert dat uw leven in Irak in het gevaar zou zijn als journalist, geeft u eveneens aan dat u bij uw terugkeer in 2016 en 2017 naar in Irak een minder groot risico liep omdat u enkel omwille van de behandeling van uw moeder naar Irak ging en u er uw journalistiek werk niet op dezelfde manier kon verderzetten (CGVS, p. 10). Zoals hierboven reeds werd beargumenteerd kan er geen geloof gehecht worden aan de door u voorgehouden vrees voor vervolging. In zoverre u aanhaalt dat u als een journalist in Irak een groter risico op vervolging zou lopen, dient hierbij opgemerkt te worden dat u zich bij een terugkeer, net zoals in 2016 en 2017, niet per se hoeft in te laten met journalistiek. U wordt immers geenszins verplicht om bij een terugkeer naar Irak opnieuw als journalist aan de slag te gaan. Uw job als journalist betreft immers een vrije professionele keuze. Het feit dat u tewerkgesteld was als journalist kan op zich niet worden aanzien als een dermate essentieel element van uw identiteit dat het voor u onmogelijk zou zijn om bij terugkeer naar Irak ander werk te zoeken teneinde in uw levensonderhoud te kunnen voorzien. Tot slot kan opgemerkt worden dat het loutere gegeven dat men als journalist actief is, onvoldoende is om een gegronde vrees voor vervolging of een reëel risico op het lijden van ernstige schade in de zin van de definitief van de subsidiaire bescherming vast te stellen. Een dergelijke vrees of dergelijk risico dient steeds in concreto aangetoond te worden.

Voorts verklaart u nog dat u een seculiere liberaal bent en u niet tot een bepaalde partij behoort, maar u wel een eigen mening hebt over veel zaken en dit botst met de mentaliteit van de andere partijen (CGVS, p. 13).

Dat u omwille van uw gedachtegoed zal worden geviseerd is een veronderstelling van uwentwege die u, persoonlijk ten aanzien van u zelf, niet met concrete feiten of gebeurtenissen kan staven. Evenmin weerhield dit u er van om in 2016 en 2017 meermaals naar Irak terug te keren en er gedurende een periode van in totaal meer dan acht maanden te verblijven. Het loutere gegeven dat u een sjiïet in Bagdad bent en uw mening botst met de mentaliteit van de partijen, is echter onvoldoende om gewag te maken van een risico op vervolging overeenkomstig de Vluchtelingenconventie. Evenmin zijn er zwaarwegende gronden om aan te nemen dat u hierdoor een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming zou lopen.

Bijkomend haalt u nog aan dat u uw vluchtelingenstatus dient te behouden omdat u in België een leven hebt opgebouwd, zo bent u hier getrouwd en heeft u Nederlandse taallessen en integratiecursussen gevolgd, en u uw leven hier graag verder zou zetten (CGVS, p. 13). Dergelijke motieven doen echter geen afbreuk aan het feit dat u vrijwillig naar Irak besloot terug te keren en zijn niet van die aard dat zij het behoud van uw vluchtelingenstatus kunnen wettigen. Ze doen immers geen afbreuk aan de vaststelling dat uw persoonlijk gedrag er op wijst dat u geen vervolging vreest.

De door u voorgelegde documenten kunnen bovenstaande appreciatie niet in positieve zin ombuigen. Wat betreft de medische attesten van uw moeder en de documenten betreffende uw geannuleerde vluchten, dient te worden opgemerkt dat het hier enkel kopieën, én geen originele stukken betreft, waardoor de authenticiteit en herkomst hiervan niet kan worden nagegaan. Dergelijke documenten kunnen bovendien door om het even wie, waar en wanneer zijn opgemaakt en dragen aldus slechts een zeer beperkte bewijswaarde. De medische attesten betreffende uw moeder kunnen bovendien hoogstens aantonen dat uw moeder borstkanker heeft of heeft gehad, maar toont dit, zoals hierboven reeds besproken werd, geenszins aan dat u omwille van de ziekte van uw moeder absoluut naar Irak diende terug te keren; noch dat u bij uw terugkeer naar Irak enkel in Bagdad zou hebben verbleven. Dat u vliegtickets geboekt zou hebben om in september of oktober 2016 van Irak naar België terug te keren, doet bovendien geen afbreuk aan het gegeven dat u op die data niet naar België terugkeerde en u van 25 juli 2016 tot 22 maart 2017 ononderbroken in Irak verbleef. Voor de volledigheid dient hier nog aan toegevoegd te worden dat er in Irak op grote schaal gefraudeerd wordt met documenten en nagenoeg alle documenten vervalst worden of via corruptie, zowel in Irak als daarbuiten, aangekocht kunnen worden (zie Landeninformatie 'COI Focus Irak: Corruptie en documentenfraude'). De bewijswaarde van dergelijke documenten is überhaupt zeer gering. De overige door u voorgelegde documenten tonen enkel uw identiteit, nationaliteit en herkomst aan, elementen die momenteel niet in twijfel worden getrokken.

Naast de erkenning van de vluchtelingenstatus, kan aan een asielzoeker ook de subsidiaire beschermingsstatus toegekend worden wanneer de mate van willekeurig geweld in het aan de gang zijnde gewapend conflict in het land van herkomst dermate hoog is dat er zwaarwegende gronden zijn om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar het betrokken land of, in voorkomend geval, naar het betrokken gebied louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de vreemdelingenwet.

Bij de evaluatie van de actuele veiligheidssituatie in Zuid-Irak werd het "UNHCR Position on Returns to Iraq" van 14 november 2016 in rekening genomen. Zowel uit voornoemd advies van UNHCR als de COI Focus "Irak, Veiligheidssituatie Zuid-Irak" van 28 februari 2018 (waarvan een kopie werd toegevoegd aan uw administratief dossier) blijkt dat de veiligheidssituatie in Irak sinds het voorjaar van 2013 verslechterd is, doch anderzijds blijkt dat de toename in geweld- en terreurdaden geconcentreerd was in een aantal Centraal-Iraakse provincies, waarbij vooral de Iraakse grootsteden werden getroffen. Het grondoffensief dat de Islamitische Staat van Irak en Syrië (ISIS) sinds juni 2014 in Irak voerde, was hoofdzakelijk gesitueerd in Centraal-Irak. Vanaf de tweede helft van 2015 kwam ISIS meer en meer onder druk te staan in verschillende regio's in Irak, en de Iraqi Security Forces (ISF), de sjiïtische milities en de Koerdische peshmerga slaagden er in om IS uit een deel van de veroverde gebieden te verdrijven. In de loop van 2016 en 2017 werd ISIS verder teruggedrongen. Op 9 december kondigde de Iraakse eerste minister Haider al-Abadi de definitieve overwinning op ISIS af.

Uit de beschikbare informatie blijkt dat het geweldsniveau en de impact van het terreurgeweld regionaal erg verschillend zijn. Deze sterk regionale verschillen typeren het conflict in Irak. Om die redenen dient niet alleen rekening te worden gehouden met de actuele situatie in uw land van herkomst, maar ook met de veiligheidssituatie in het gebied van waar u afkomstig bent.

Gezien uw verklaringen met betrekking tot uw herkomst uit Irak, dient in casu de veiligheidssituatie in de provincie Basra te worden beoordeeld.

Uit de beschikbare informatie blijkt dat de negen zuidelijke provincies van Irak niet rechtstreeks verwikkeld zijn geraakt in het offensief dat ISIS in juni 2014 inzette in Centraal-Irak, met uitzondering van het noorden van Babil, waar ISIS heeft geprobeerd om via de verkeerswegen ten westen en zuidwesten van Bagdad aanvalsroutes naar de hoofdstad te openen. Dit offensief ging gepaard met talrijke aanslagen en ook met hevige gevechten in enkele steden. ISIS is er niet in geslaagd om de controle over Noord-Babil te verwerven, en het aantal burgerslachtoffers in de provincie Babil nam vanaf 2015 duidelijk af. Sinds 2016 is ISIS er wel in geslaagd om een aantal zware aanslagen in Zuid-Irak te plegen, de twee zwaarste in de provincie Babil, de anderen in Basra, Thi Qar, Al-Muthanna en Karbala. In 2017 nam het geweld in Zuid-Irak verder af. Er zijn slechts enkele zware aanslagen gepleegd, met name in de steden Najaf en Nasiriya, en de provincies Babil en Basra. Dit is een duidelijke daling in vergelijking met 2016 toen er over het hele jaar gerekend elf zware aanslagen plaatsvonden.

Verder betreft het geweld in de provincie Babil hoofdzakelijk aanslagen met IED en/of moorden, al dan niet bedoeld als wraakacties. In de periode januari tot december 2017 is er slechts één zware aanslag gepleegd in de provincie Babil. Verder betreft het geweld in Babil hoofdzakelijk aanslagen met IED en/of moorden, al dan niet bedoeld als wraakacties. In de tweede helft van 2017 was er wel een opflakking van het geweld in het noordwesten van de provincie rondom Jurf al-Sakhr. Er vonden een aantal zelfmoordaanslagen plaats. Niettegenstaande meerderheid van de te betreuren slachtoffers in Babil burgers zijn, blijft het aantal burgerslachtoffers in de provincie beperkt.

Uit voornoemde COI Focus blijkt dat de veiligheidssituatie in de provincie Basra gedurende de afgelopen jaren markant verbeterde. In de provincie vonden er de afgelopen jaren een beperkt aantal aanslagen plaats, waarbij het aantal burgerdoden beperkt is gebleven. Ook in mei 2017 vonden er twee zware aanslagen plaats in de provincie Basra met een beperkt aantal burgerslachtoffers. Verder wordt er melding gemaakt van tientallen incidenten met vuurwapens. Conflicten tussen verschillende stammen, tussen criminele groepen en tussen rivaliserende milities liggen aan de grondslag van deze schietpartijen. In de loop van 2016 nam het tribaal en crimineel geweld in Basra toe, onder meer als gevolg van de overplaatsing van tal van soldaten en veiligheidspersoneel naar het front met ISIS. Deze trend zette zich voort in 2017-2018.

De veiligheidsmaatregelen in de provincie Karbala werden ten tijde van de opmars van ISIS herhaaldelijk opgedreven en het Iraakse leger werd er door vrijwilligers versterkt. Er vonden in de regio evenwel geen grootschalige confrontaties plaats tussen militanten van ISIS en het Iraakse leger. Aanslagen in de provincie Karbala blijven uitzonderlijk en zijn doorgaans kleinschalig. Hetzelfde geldt voor het aantal burgerslachtoffers dat hierbij te betreuren valt.

Naarmate ISIS haar terreurcampagne in 2013-2014 opdreef, namen ook de veiligheidsmaatregelen in Najaf toe. Ook hier bleven directe confrontaties tussen militanten van ISIS en het Iraakse leger uit. Er doen zich in de provincie Najaf voorts nauwelijks geweldfeiten voor. Het geweld dat er voorkomt concentreert zich hoofdzakelijk in de stad Najaf. Het aantal burgerslachtoffers dat hierbij te betreuren valt, is beperkt.

Het offensief dat ISIS in de zomer van 2014 opzette, bereikte de provincies Wassit, Qadisiya, Missan, Thi Qar en al-Muthanna niet. Het geweld in deze provincies is beperkt tot sporadische terreuraanslagen met een relatief laag aantal burgerslachtoffers tot gevolg. Zo vond er op 14 september 2017 een dubbele aanslag plaats in Nasiriya waarbij sjiitische pelgrims en een controlepost van de politie gevisceerd werden. In de provincies Missan en Thi Qar lag de waterschaarste in de regio aan de basis van enkele tribale conflicten.

Uit de beschikbare informatie blijkt dat ISIS er sinds 2016 in geslaagd is om een aantal zware aanslagen in Zuid-Irak te plegen, waarbij een beperkt aantal burgerdoden vielen. Niettegenstaande bij deze aanslagen ook burgerslachtoffers te betreuren vallen, kan hieruit niet zonder meer worden besloten dat er actueel in Zuid-Irak sprake is van een uitzonderlijke situatie waarbij de mate van het willekeurig geweld dermate hoog is dat zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat u louter door uw aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt op een ernstige bedreiging van uw leven of uw persoon in het kader van een gewapend conflict.

Het CGVS wijst er tot slot op dat nergens in het standpunt van het UNHCR inzake de terugkeer naar Irak (UNHCR Position on Returns to Iraq" van 14 november 2016) geadviseerd wordt om voortgaande op een analyse van de algemene veiligheidssituatie aan elke Irakees een complementaire vorm van bescherming te bieden. Integendeel, UNHCR adviseert om Irakezen die afkomstig zijn van gebieden in Irak die i) getroffen zijn door militaire acties; (ii) fragiel en onveilig blijven nadat ze zijn heroverd op IS; of (iii) onder controle blijven van IS niet gedwongen terug te sturen en besluit dat deze waarschijnlijk in aanmerking komen voor de vluchtelingenstatus of de status van subsidiair beschermde. Uit de informatie waarover het CGVS beschikt kan niet worden afgeleid dat de provincie Basra onder één van de voormelde gebieden valt. UNHCR stelt overigens nergens in voornoemd standpunt dat Irakezen die afkomstig zijn uit provincie Basra niet naar provincie Basra kunnen worden teruggestuurd. Het standpunt van UNHCR van 14 november 2016 is bijgevolg een duidelijke aanwijzing dat de situatie in provincie Basra en/of Zuid- Irak niet valt onder de toepassing van artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet.

De Commissaris-generaal beschikt over een zekere appreciatiemarge en is gezien hogervermelde vaststellingen en na grondige analyse van de beschikbare informatie tot de conclusie gekomen dat er voor burgers in de zuidelijke provincies thans geen reëel risico op ernstige schade in de zin van art. 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet bestaat.

U laat na het bewijs te leveren dat u specifiek geraakt wordt, om redenen die te maken hebben met uw persoonlijke omstandigheden, door een reëel risico als gevolg van het willekeurig geweld te Basra. Evenmin beschikt het CGVS over elementen die er op wijzen dat er in uw hoofde omstandigheden bestaan die tot gevolg hebben dat u een verhoogd risico loopt om het slachtoffer te worden van willekeurig geweld.

C. Conclusie

Steunend op artikel 55/3/1 §2, 2° van de Vreemdelingenwet wordt uw vluchtelingenstatus ingetrokken."

2. Over de gegrondheid van het beroep

Verzoekschrift en aanvullende nota van verweerder

2.1.1. Verzoeker put een eerste middel de schending van artikel 55/3/1 § 2 van de Vreemdelingenwet, artikel 1, A, § 2, van het Verdrag van Genève betreffende het statuut van de vluchtelingen, artikelen 48, 48/2, 48/3, 48/4, 48/5, 48/7 en 62 van de Vreemdelingenwet, de algemene rechtsbeginselen van behoorlijk bestuur, waaronder meer bepaald, het redelijkheidbeginsel en het zorgvuldigheidsbeginsel, artikelen 3 en 13 van het Europees Verdrag voor de Rechten van de Mens (hierna "EVRM").

Verzoeker verwijst naar de situatie van mediawerkers en de burgers die protesteren in Basra.

Prima facie heeft verzoeker een nood aan een internationale bescherming in de zin van het Verdrag van Genève wegens vervolgingsfeiten en bedreigingen als gevolg van zijn politieke overtuigingen, en de vluchtelingenstatus mag hem niet ingetrokken worden.

Verzoeker vraagt om rekening te houden met artikel 48/7 van de Vreemdelingenwet. Het CGVS spreekt het vermoeden voortvloeiend uit dit artikel niet draagkrachtig tegen.

Verzoeker geeft een algemene uiteenzetting over de bewijslast in verzoeken om internationale bescherming, stelt hieraan te hebben voldaan en verwijt verweerder dat diens plicht tot onderzoek niet afdoende werd uitgevoerd.

Indien de Raad zou oordelen dat verzoeker niet in aanmerking komt voor de vluchtelingenstatus, dan vraagt verzoeker om minstens de subsidiaire beschermingsstatus toe te kennen op basis van artikel 48/4, § 2, a), b) en c) van de Vreemdelingenwet.

Verzoeker verwijst naar de artikelen 2 en 3 van het EVRM en naar rechtspraak dienaangaande. Hij stelt dat het CGVS moet nagaan of een terugkeer in hoofde van verzoeker geen schending doet ontstaan van één of meerdere fundamentele rechten. Verzoeker verwijst naar het geweld in het zuiden van Irak.

2.1.2. Verzoeker leidt een tweede middel af uit de schending van de artikelen 1, 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen, artikel 62 van de Vreemdelingenwet, het redelijkheids- en zorgvuldigheidsbeginsel en de artikelen 4 en 41 van het Handvest van de Grondrechten van de EU (Handvest).

Verzoeker ontwikkelt het middel als volgt:

“Verzoeker ment dat de grieven van de Commissaris generaal op basis van de welke hij de vluchteling status intrekt, onvoldoende zijn. De Commissaris stelt vast dat verzoeker terug naar Irak gereisd is, nadat hem de vluchteling status toegekend werd. Verzoeker heeft uitgelegd dat hij terug reisde om zijn moeder, wie erg ziek geworden is, te bezoeken en te helpen met haar behandeling. Ten eerste ment de Commissaris dat de verklaring van verzoeker volgens de welke hij niet in Basra geweest is toen hij naar Irak reisde maar alleen in Bagdad verbleef (bij zijn moeder) niet aannemelijk zijn, wegens facebook foto's van verzoeker die aantonen dat hij in Basra was. Verzoeker heeft tijdens een afspraak met zijn raad verklaart dat deze foto's oud zijn en van voor zijn vertrek in 2015 dateren. Bovendien merkt hij op dat deze foto's alleen op de profielen van derden zijn, en er geen foto's van hem in Basra na zijn vertrek op zijn eigen profiel zijn.

Hij benadrukt bovendien dat de CGVS geen melding maakt in de beslissing van de publicaties op zijn eigen facebook profiel, waarin hij openlijk zijn mening uit, tegen de overheden en verschillende leiders in Irak (onder andere tegen Sjiieten leiders, de gouverneur van Basra, Sader Moktada...). Verzoeker ment dat de CGVS geen rekening gehouden heeft van deze elementen en dat hij daardoor zijn onderzoek plicht niet voldoende uitgevoerd heeft. Verzoeker is momenteel bezig met het vertalen laten van deze publicaties en zal ze zodra mogelijk naar uw Raad sturen.

Verzoeker onderlijnt ook dat hij al doodsb bedreigingen gekregen heeft op zijn facebook account.

Daarna ment de CGVS dat het opmerkelijk is dat verzoeker bijna elke keer via de luchthaven van Basra gereisd is, en niet via de luchthaven van Bagdad. Verzoeker bevestigt dat dit de snelste en goedkoopste manier was om naar Irak te reizen, en dat sinds de luchthaven ver weg van de stad ligt, hij altijd rechtstreeks van de luchthaven naar Bagdad geredden is en nooit binnen Basra stad geweest is. Hij is ook via deze luchthaven terug naar België gekeerd omdat zijn familie hem daar verwachtte om afscheid te nemen. Verzoeker benadrukt ook dat zijn naam nooit genoemd werd tijdens de controles en checkpoints langs de weg van de luchthaven van Basra naar Bagdad (waar hij verbleef).

Verder benadrukt de CGVS dat het opmerkelijk is dat verzoeker elke keer via Duitsland reisde, en niet direct via België. Verzoeker bekrachtigt dat dit de gemakkelijkste en goedkoopste manier te reizen was. Hij verklaart ook dat hij niet geweigerd heeft om informatie over zijn reis aan de Duitse grenscontrole te geven, maar dat er geen tolk aanwezig was en dat hij niet verstaan kon wat ze wilden. Hij weet alleen dat ze zijn paspoort genomen hebben en een kopie ervan gemaakt hebben, zoals hij verklaart heeft tijdens zijn gehoor.

Bovendien beweert de CGVS dat het niet aannemelijk is dat verzoeker alleen wegens zijn zieke moeder terug gekeerd is naar Irak. Verzoeker bekrachtigt dat zijn moeder zeer sterk aan hem gehecht is en dat ze zijn aanwezigheid nodig had, in het kader van haar genezing. Het feit dat zijn broer M. in februari 2017 gehuwd heeft verandert niets aan deze vaststelling, zijn moeder had hem nodig, bovendien was zijn moeder al maanden ziek en zijn broer wou in de huidige situatie in Irak niet zolang wachten tot zijn moeder genezen was om te huwen.

Verzoeker bevestigt dat zijn vrees ten aanzien van zijn vroeger werk van journalist nog steeds actueel is. Hij heeft ook verklaart tijdens zijn gehoor dat hij gecontacteerd en impliciet bedreigd werd door een officier toen hij terug in Irak was, die hem zei dat hij op de hoogte was van zijn terugkeer (CGVS p14). De CGVS blijkt geen rekening met dit verklaring gehouden te hebben.

Verzoeker heeft ook doorheen zijn gehoor verklaart dat hoewel hij niet meer als journalist werkt, hij zijn mening tegen de overheden en verschillende leiders openlijk uit. Zoals boven uitgelegd, is dit voldoende om geïsoleerd en vervolgt te worden in Irak. We verwijzen in dit verband naar de ontwikkelingen supra. Zelfs indien hij (in de hypothese van een terugkeer naar Irak) niet meer werkt als journalist, loopt hij een groot risico om vervolgt te worden wegens zijn politieke overtuigingen.

De CGVS ment ook dat de gedrag van verzoeker tijdens zijn terugkeer in Irak niet overeenkomt met zijn vrees, omdat hij volgens de CGVS (zich steunend op foto's van facebook) deel genomen heeft aan een publiek evenement, in het bijzijn van een journalist van Al-Sharqiya (waar hij vroeger ook als journalist werkte, en daardoor vervolgt werd). Verzoeker zegt uit dat dit een oud foto was, van voor zijn vertrek in 2015.

Verder verwerpt de CGVS de documenten van verzoeker, aangaande, onder meer de ziekte van zijn moeder. Verzoeker ment dat deze verschillende documenten echter ten minste een begin van bewijs vormen van de realiteit van zijn relaas over de grond van zijn terug keer naar Irak.

Verzoeker volhardt dat hij tijdens zijn verblijf in Bagdad geen blijk heeft gegeven van persoonlijk gedrag dat er op wijst dat hij geen reëel risico op ernstige schade loopt, zoals bepaald in artikel 55/3/1, § 2 van de Vreemdelingenwet.

Ten gevolge meent verzoeker dat het onmogelijk is dat de Commissaris generaal met alle kennis der zaken een draagkrachtige beslissing kan nemen betreffende de intrekking van zijn status van subsidiaire bescherming. Dit leidt tot een schending van de formele, uitdrukkelijke motiveringsplicht van verwerende partij.

Verzoeker benadrukt dat er voldoende objectieve elementen bestaan die de verklaringen van verzoeker ondersteunen.

De argumentatie en redenering van verweerder is niet overtuigend en de bestreden beslissing is niet draagkrachtig gemotiveerd. Bovendien heeft verweerder niet met alle vereiste objectiviteit de verklaringen van verzoeker en de beschikbare informatie behandeld.

Het middel is gegrond."

2.1.3. Verweerder brengt op 9 augustus 2018 een aanvullende nota bij.

Deze nota verwijst naar de volgende landeninformatie:

"EASO Country of Origin Report Iraq: Security situation van maart 2019

https://www.cgvs.be/sites/default/files/rapporten/easo_coi_report_iraq_security_situation_20190312.pdf

EASO COI Report: Iraq – Internal mobility van 5 februari 2019

https://www.cgvs.be/sites/default/files/rapporten/easo_coi_report_iraq_internal_mobility.pdf".

Beoordeling

2.2.1. Omwille van hun onderlinge samenhang worden de twee middelen samen behandeld.

2.2.2. De formele motiveringsplicht, voorgeschreven in artikel 62 van de Vreemdelingenwet en de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen, heeft tot doel de betrokkene een zodanig inzicht in de motieven van de beslissing te verschaffen, dat hij in staat is te weten of het zin heeft zich tegen die beslissing te verweren met de middelen die het recht hem verschaft. De motieven ten grondslag van de bestreden beslissing kunnen op eenvoudige wijze in deze beslissing worden gelezen en uit het verzoekschrift blijkt dat verzoeker deze kent en aan inhoudelijke kritiek onderwerpt. Bijgevolg is het doel van de formele motiveringsplicht *in casu* bereikt en voert hij in wezen de schending aan van de materiële motiveringsplicht.

De materiële motiveringsplicht, de vereiste van deugdelijke motieven, houdt in dat de bestreden beslissing op motieven moet steunen waarvan het feitelijk bestaan naar behoren is bewezen en die in rechte ter verantwoording van de beslissing in aanmerking kunnen genomen worden.

2.2.3. Waar verzoeker de schending aanvoert van artikel 1 van de voormelde wet van 29 juli 1991, dient te worden opgemerkt dat dit artikel enkel het toepassingsgebied van deze wet bepaalt. Verzoeker duidt niet op welke wijze dit artikel geschonden zou (kunnen) zijn. Bijgevolg wordt ook deze schending niet dienstig aangevoerd.

2.2.4. Verzoeker preciseert verder op generlei wijze hoe artikel 13 van het EVRM, dat het recht op een daadwerkelijk rechtsmiddel behelst, door de bestreden beslissing zou (kunnen) zijn geschonden. Derhalve wordt ook deze schending niet dienstig aangevoerd.

2.2.5. Verzoeker duidt ook niet concreet welke bepaling van artikelen 4 en 41 van het Handvest *in casu* geschonden zou zijn. Evenmin preciseert hij op welke wijze dit zou zijn geschied. Derhalve wordt deze schending niet dienstig aangevoerd.

2.2.6. De bestreden beslissing werd genomen op basis van artikel 55/3/1, § 2, 2° van de Vreemdelingenwet. Overeenkomstig deze bepaling trekt de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen de vluchtelingenstatus in *"ten aanzien van de vreemdeling wiens status werd erkend op grond van feiten die hij verkeerd heeft weergegeven of achtergehouden, van valse verklaringen of van valse of vervalste documenten die doorslaggevend zijn geweest voor de erkenning van de status of ten aanzien van de vreemdeling wiens persoonlijke gedrag later erop wijst dat hij geen vervolging vreest"*.

2.2.7. Te dezen wordt in de bestreden beslissing op basis van de stukken in het administratief dossier terecht vastgesteld dat verzoeker in de periode 2016-2017 via de luchthaven van Basra is teruggekeerd naar Irak en dat hij er twee periodes, respectievelijk een tweetal weken en een achttal maanden, heeft verbleven. Verzoeker bevestigt dit eveneens in het voorliggende verzoekschrift.

Aan verzoeker werd de kans geboden om verklaringen op het CGVS af te leggen omtrent zijn terugkeer naar en verblijf in Irak.

2.2.7.1. De verklaringen die verzoeker aflegde inzake zijn reis naar en verblijf in Irak worden in de bestreden beslissing met redenen geresumeerd als volgt:

"Vooreerst dient er te worden opgemerkt dat er geen geloof gehecht kan worden aan uw bewering dat u tijdens uw reizen naar Irak niet in Basra geweest zou zijn (CGVS, p. 6, 8 en 12). Op basis van uw Facebookpagina en de Facebookpagina van uw broer M. - waarvan u toegeeft dat het de Facebookpagina van u en van uw broer betreft (CGVS, p. 4 en 13) en waarvan een kopie werd toegevoegd aan het administratief dossier - kan er echter informatie teruggevonden worden waaruit blijkt dat u zowel in 2016 als in 2017 nog in Basra bent geweest. Zo postte uw broer op 30 september 2016 verschillende foto's waarop u duidelijk zichtbaar bent en waarbij als locatiebepaling 'Basra, Iraq' aangegeven staat, hetgeen er op wijst dat u op zich op deze datum dan ook in Basra bevond. Verdere aanwijzingen dat u zich bij uw terugkeer nog in Basra bevonden zou hebben zijn foto's, dd. 20 en 21 maart 2017, die via uw Facebookpagina teruggevonden konden worden, foto's die gepost werden door personen die aangeven in Basra te wonen en waarop u te zien bent in het bijzijn van andere personen die op Facebook aangeven in Basra te wonen (zie blauwe map in het administratief dossier). Gelet op bovenstaande dient er vastgesteld te worden dat u door het achterhouden van essentiële informatie doelbewust getracht heeft de Belgische autoriteiten te misleiden over de plaats(en) waar u bij uw terugkeer naar Irak in 2016 en 2017 heeft verbleven."

Verzoekers verweer dat (i) de foto's van zijn persoon in Basra dateren van voor zijn vertrek in 2015; (ii) deze foto's niet op zijn Facebookprofiel zijn opgenomen maar op het Facebookprofiel van derden; (iii) hij, hoewel hij op Basra vloog, niet in Basra is geweest maar wel in Bagdad, kan niet worden aangenomen.

De samenloop van de data van verzoekers reizen naar Irak en de locatie van de geplaatste foto's op Facebook duiden immers manifest op verzoekers verblijf in Basra. Verzoeker stelt overigens wel dat er geen foto's van hem op zijn Facebookprofiel zijn maar weerlegt niet concreet de bestreden motivering waar deze stelt: *"Verdere aanwijzingen dat u zich bij uw terugkeer nog in Basra bevonden zou hebben zijn foto's, dd. 20 en 21 maart 2017, die via uw Facebookpagina teruggevonden konden worden, (....)"* (eigen onderlijning).

De bestreden motivering stelt inzake verzoekers reisweg terecht: *"(...) U geeft hierbij aan dat vliegen via de luchthaven van Basra goedkoper is en dat u altijd rechtstreeks van de luchthaven van Basra met de auto naar Bagdad, en van Bagdad naar Basra, reisde, zonder dat u hierbij in de stad Basra kwam (CGVS, p. 6, 8 en 12). Deze uitleg kan echter niet overtuigen, het is immers hoogst onwaarschijnlijk dat u enkel via de luchthaven van Basra zou reizen omdat het daar goedkoper zou zijn. U beweert immers Basra in 2015 noodgedwongen te zijn ontvlucht omdat uw leven er in gevaar was, dat uw problemen momenteel nog steeds actueel zijn en dat u nog steeds riskeert om vermoord te worden (CGVS, p. 13-14). Dat u zou reizen via de luchthaven van de stad waar uw leven in gevaar zou zijn is op zich reeds bijzonder eigenaardig, maar dat u uitsluitend voor het uitsparen van maximaal enkele honderden euro's uw leven zou riskeren door via deze luchthaven én regio te reizen is volstrekt ongeloofwaardig. Eens te meer daar u zelf aangeeft dat de luchthaven van Basra in handen is van de Badr-militie, één van de door u gevreesde milities (CGVS, p. 10). Hierbij komt nog dat de afstand tussen de luchthaven van Basra en Bagdad relatief groot is, namelijk 527km ofwel een kleine vijf uur rijden (zie blauwe map in het administratief dossier), en u onderweg ettelijke controleposten dient te passeren (zie 'COI Focus Irak: de bereikbaarheid van de zuidelijke provincies via internationaal luchtverkeer en via intern wegverkeer' in de blauwe map van het administratief dossier). Het lijkt dan ook weinig waarschijnlijk dat de kosten, moeite en het risico van een dergelijke autorit op zouden kunnen wegen tegen hoogstens een minimaal prijsverschil in de vliegtickets. Dat u desondanks bij uw terugkeer naar Irak meermaals reisde via de luchthaven van Basra, doet bijgevolg ernstig vermoeden dat het, in tegenstelling tot wat u beweert, wel degelijk uw bedoeling was om naar Basra terug te keren en u hoogstwaarschijnlijk niet enkel in september 2016 en maart 2017 maar u ook naast deze data nog in Basra verbleven hebt"*.

Verzoeker voert geen concreet verweer tegen de pertinente vaststelling dat hij reisde via de luchthaven van Basra, hoewel de (grens)controle daar wordt uitgevoerd door leden van de Badr-militie, een militie die verzoeker stelt te vrezen. Waar verzoeker benadrukt *“dat zijn naam nooit genoemd werd tijdens de controles en checkpoints langs de weg van de luchthaven van Basra naar Bagdad”* kan de Raad slechts vaststellen dat verzoeker, die het zelfs nuttig vond om met zijn persoonlijk paspoort te reizen en zich te verplaatsen, hiermee aantoonde en concretiseert dat hij niet in de negatieve aandacht staat van de Badr-milities of andere autoriteiten in Irak.

Verzoekers niet-gestaafde beweringen dat het goedkoper is om via Basra naar Bagdad te reizen en dat er in de luchthaven van Düsseldorf geen tolk was, kan omwille van de loutere ontkenning van de navolgende motivering niet worden aangenomen:

“Hiernaast is het ook opmerkelijk dat u voor uw reizen naar Irak nooit via een Belgische luchthaven reisde, maar u wel altijd via de luchthaven van Düsseldorf in Duitsland reisde (CGVS, p. 9-11). Hoewel u beweert dat u enkel via de luchthaven van Düsseldorf reisde omdat dit volgens kennissen de makkelijkste manier was om naar Irak te reizen (CGVS, p. 9 en 11), kan het CGVS zich niet van de indruk ontdoen dat u op deze manier trachtte de Belgische (grens)autoriteiten te omzeilen. Zo geeft u immers aan dat u wist dat uw terugkeer naar Irak als erkend vluchteling problemen kon veroorzaken (CGVS, p. 9) en blijkt uit het verslag van de grenspolitie van Düsseldorf dat u tijdens de grenscontrole weigerde enige informatie over uw reis naar Irak te verschaffen en u er expliciet op aandrong om de informatie betreffende uw terugkeer naar Irak niet aan de Belgische autoriteiten over te maken (zie blauwe map in het administratief dossier). Hiermee geconfronteerd beweert u dat er tijdens de grenscontrole in het Duits tegen u gesproken werd, u de taal niet begreep en u wel gezegd had dat het uw intentie was om uw moeder te bezoeken (CGVS, p. 12). Deze uitleg kan echter niet overtuigen, het is immers hoogst onwaarschijnlijk dat hier in het verslag van de grenscontrole geheel niets over teruggevonden kan worden.”

De voormelde motivering vindt steun in het administratief dossier, is terecht en pertinent en wordt door de Raad overgenomen. Hij beperkt zich in wezen immers tot een loutere herhaling en bevestiging van de verklaringen die hij inzake het voorgaande bracht bij het CGVS.

2.2.7.2. Verzoeker verklaart dat hij naar Irak terugkeerde omwille van de ziekte van zijn moeder. De bestreden motivering oordeelt hierover als volgt:

“U verklaart bovendien dat u enkel en alleen naar Irak diende terug te keren omwille van de ziekte van uw moeder en u vervolgens ook verschillende maanden in Irak diende te blijven om uw moeder bij te staan tijdens de medische behandeling (CGVS, p. 6-7 en 9-11). Hoewel u zelf beweert dat u, ondanks de door u voorgehouden vrees voor vervolging in Irak, absoluut naar Irak diende terug te keren om uw zieke moeder bij te staan, lijkt deze bewering weinig steek te houden aangezien zowel uw vader, broers als zussen op dat moment nog altijd in Irak waren en zij uw moeder evenzeer hadden kunnen bijstaan gedurende haar medische behandeling (CGVS, p. 3-4). Hiermee geconfronteerd beweert u dat uw moeder zeer gehecht is aan u, dat haar toestand verslechtert als zij u een dag niet ziet of hoort en u in feite een deel bent van haar herstelproces (CGVS, p. 11). Deze uitleg kan echter allesbehalve overtuigen, het is immers weinig geloofwaardig dat uw moeder haar medische toestand zou afhangen van uw aanwezigheid. Evenmin is het weinig geloofwaardig dat u, die aangeeft vervolging te vrezen in Irak, absoluut naar Irak dient terug te keren en als het ware uw leven dient te riskeren om uw moeder maandenlang bij te staan, terwijl uw overige broers en zussen, die geen vervolging vrezen in Irak, hun leven gewoon kunnen verderzetten. Ook uw zieke moeder zou zoiets begrijpen. Bijzonder opvallend is bovendien dat u van België naar Irak diende te reizen om uw zieke moeder ter plaatse bij te staan en u pas op 22 maart 2017 naar België kon terugkeren nadat de toestand van uw moeder gestabiliseerd was, maar het voor uw broer M. klaarblijkelijk geen enkel probleem was om tijdens deze periode, op 12 februari 2017, te huwen (zie Facebookberichten in de blauwe map van het administratief dossier). Aan uw bewering enkel en alleen naar Irak teruggekeerd te zijn om uw zieke moeder bij te staan, kan gelet op bovenstaande bevindingen ernstig getwijfeld worden.”

Verzoekers verweer bestaat uit de bevestiging *“dat zijn moeder zeer sterk aan hem gehecht is en dat ze zijn aanwezigheid nodig had, in het kader van haar genezing. Het feit dat zijn broer M. in februari 2017 gehuwd heeft verandert niets aan deze vaststelling, zijn moeder had hem nodig, bovendien was zijn moeder al maanden ziek en zijn broer wou in de huidige situatie in Irak niet zolang wachten tot zijn moeder genezen was om te huwen.”*

Verzoekers verweer kan niet aangenomen worden aangezien de broers en zussen van verzoeker in Irak waren en zij zodoende de moeder van verzoeker medisch konden bijstaan.

Indien verzoekers moeder daarenboven zeer gehecht zou zijn aan verzoeker kan ook aangenomen worden dat zij ten volle begrip kan opbrengen dat verzoeker, wiens leven in gevaar zou zijn geweest en daarom de vluchtelingenstatus kreeg, omwille van zijn vermeende situatie haar niet zou bezoeken en dat ze de veiligheid van verzoeker prioritair zou stellen. De vaststelling dat verzoekers broer het, ondanks de medische situatie van zijn moeder, alsnog mogelijk achtte om te feesten naar aanleiding van zijn huwelijk doet verder afbreuk aan verzoekers geloofwaardigheid inzake de ernst van de ziekte van zijn moeder.

2.2.7.3. Verzoeker stelt in het verzoekschrift: *"Hij benadrukt bovendien dat de CGVS geen melding maakt in de beslissing van de publicaties op zijn eigen facebook profiel, waarin hij openlijk zijn mening uit, tegen de overheden en verschillende leiders in Irak (onder andere tegen Sjiiten leiders, de gouverneur van Basra, Sader Moktada...). Verzoeker ment dat de CGVS geen rekening gehouden heeft van deze elementen en dat hij daardoor zijn onderzoek plicht niet voldoende uitgevoerd heeft. Verzoeker is momenteel bezig met het vertalen laten van deze publicaties en zal ze zodra mogelijk naar uw Raad sturen."*

Verzoeker brengt geen begin van bewijs bij inzake de vermeende bedreigingen op Facebook. Verzoeker kan niet dienstig aanvoeren dat hij werd bedreigd omwille van zijn opvattingen.

2.2.7.4. Verzoeker beroept zich er op dat hij omwille van zijn vroegere activiteiten als journalist nog steeds een actuele vrees heeft. Zelfs indien hij niet meer werkt als journalist zou verzoeker volgens het verzoekschrift een risico lopen op vervolging omwille van zijn politieke overtuigingen. De herhaling door verzoeker van zijn verklaringen, zonder deze te staven met een begin van bewijs, kan niet aangenomen worden als nuttig verweer ten aanzien van de motivering die stelt:

"Hoewel u beweert dat uw leven in Irak in het gevaar zou zijn als journalist, geeft u eveneens aan dat u bij uw terugkeer in 2016 en 2017 naar in Irak een minder groot risico liep omdat u enkel omwille van de behandeling van uw moeder naar Irak ging en u er uw journalistiek werk niet op dezelfde manier kon verderzetten (CGVS, p. 10). Zoals hierboven reeds werd beargumenteerd kan er geen geloof gehecht worden aan de door u voorgehouden vrees voor vervolging. In zoverre u aanhaalt dat u als een journalist in Irak een groter risico op vervolging zou lopen, dient hierbij opgemerkt te worden dat u zich bij een terugkeer, net zoals in 2016 en 2017, niet per se hoeft in te laten met journalistiek. U wordt immers geenszins verplicht om bij een terugkeer naar Irak opnieuw als journalist aan de slag te gaan. Uw job als journalist betreft immers een vrije professionele keuze. Het feit dat u tewerkgesteld was als journalist kan op zich niet worden aanzien als een dermate essentieel element van uw identiteit dat het voor u onmogelijk zou zijn om bij terugkeer naar Irak ander werk te zoeken teneinde in uw levensonderhoud te kunnen voorzien. Tot slot kan opgemerkt worden dat het loutere gegeven dat men als journalist actief is, onvoldoende is om een gegronde vrees voor vervolging of een reëel risico op het lijden van ernstige schade in de zin van de definitie van de subsidiaire bescherming vast te stellen. Een dergelijke vrees of dergelijk risico dient steeds in concreto aangetoond te worden.

Voorts verklaart u nog dat u een seculiere liberaal bent en u niet tot een bepaalde partij behoort, maar u wel een eigen mening hebt over veel zaken en dit botst met de mentaliteit van de andere partijen (CGVS, p. 13). Dat u omwille van uw gedachtegoed zal worden gevisieerd is een veronderstelling van uwentwege die u, persoonlijk ten aanzien van u zelf, niet met concrete feiten of gebeurtenissen kan staven. Evenmin weerhiel dit u er van om in 2016 en 2017 meermaals naar Irak terug te keren en er gedurende een periode van in totaal meer dan acht maanden te verblijven. Het loutere gegeven dat u een sjiit in Bagdad bent en uw mening botst met de mentaliteit van de partijen, is echter onvoldoende om gewag te maken van een risico op vervolging overeenkomstig de Vluchtelingenconventie. Evenmin zijn er zwaarwegende gronden om aan te nemen dat u hierdoor een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming zou lopen."

De voormelde motivering is terecht en pertinent aangaande verzoekers profiel van journalist en het uiten van zijn opvattingen. Aangezien ze niet nuttig wordt weerlegd wordt ze door de Raad overgenomen.

2.2.7.5. De voormelde vaststellingen volstaan om te besluiten dat verzoeker vrijwillig is teruggekeerd naar Irak, er minstens voor twee periodes heeft verbleven in 2016 - 2017 en weigert duidelijkheid te bieden over de werkelijke reden(en) voor zijn terugkeer als de plaats(en) waar hij heeft verbleven.

Het is daarenboven van belang dat verzoeker op 26 november 2015 werd erkend als vluchteling maar nauwelijks vier maanden later al voor de eerste maal terugkeerde naar Irak en bovendien in juli 2016 nogmaals voor ongeveer acht maanden terugkeerde.

Dit betreft persoonlijk gedrag in de zin van artikel 55/3/1, § 2, 2° van de Vreemdelingenwet dat erop wijst dat verzoeker in Irak geen vervolging (meer) vreest.

2.2.8.1. Gelet op het voorgaande, kan verzoeker verder niet volstaan met een verwijzing naar de toestand in Irak en Basra om in zijn hoofde een reëel risico op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2 van de Vreemdelingenwet aannemelijk te maken.

Dat verzoeker vrijwillig terugkeerde naar Irak en weigert een duidelijk zicht te bieden op zowel de werkelijke reden(en) voor zijn terugkeer als de plaatsen waarop en de omstandigheden waarin hij in Irak verbleef, maakt gedrag uit dat voor het bestaan van zulk risico een ernstige tegenindicatie vormt.

In deze dient te worden opgemerkt dat, met betrekking tot de vraag of hij bij terugkeer een reëel risico loopt op ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet, een verwijzing naar de algemene toestand in het land van herkomst niet kan volstaan doch dat verzoeker enig verband met zijn persoon moet aannemelijk maken ook al is daartoe geen bewijs van individuele bedreiging vereist. Er moet rekening worden gehouden met de feitelijke toestand en de persoonlijke omstandigheden van verzoeker. Verzoeker maakt omwille van de vastgestelde ongeloofwaardigheid van de redenen voor zijn terugkeer en van de plaats(en) en omstandigheden waarin hij aldaar zou hebben vertoefd zelf het bewijs van dergelijk verband met zijn persoon onmogelijk.

2.2.8.2. Hoe dan ook, wordt inzake de situatie in verzoekers land en regio van herkomst in de bestreden beslissing en op basis van de informatie in de map 'landeninformatie' in het administratief dossier terecht gemotiveerd en als volgt geconcludeerd:

"De Commissaris-generaal beschikt over een zekere appreciatiemarge en is gezien hogervermelde vaststellingen en na grondige analyse van de beschikbare informatie tot de conclusie gekomen dat er voor burgers in de zuidelijke provincies thans geen reëel risico op ernstige schade in de zin van art. 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet bestaat.

U laat na het bewijs te leveren dat u specifiek geraakt wordt, om redenen die te maken hebben met uw persoonlijke omstandigheden, door een reëel risico als gevolg van het willekeurig geweld te Basra. Evenmin beschikt het CGVS over elementen die er op wijzen dat er in uw hoofde omstandigheden bestaan die tot gevolg hebben dat u een verhoogd risico loopt om het slachtoffer te worden van willekeurig geweld."

2.2.8.3. Dit geldt des meer omwille van wat verweerder aanvoert in de aanvullende nota van 9 augustus 2019 en dat luidt als volgt:

"Uit een grondige analyse van de veiligheidssituatie door Cedoca (blijkt dat het geweldsniveau en de impact van het terreurgeweld in Irak regionaal erg verschillend zijn. Deze sterk regionale verschillen typeren de veiligheidssituatie in Irak. Om die redenen dient niet alleen rekening te worden gehouden met de actuele situatie in verzoekers land van herkomst, maar ook met de veiligheidssituatie in het gebied van waar verzoeker afkomstig is. Gezien zijn verklaringen met betrekking tot zijn herkomst uit Irak, dient in casu de veiligheidssituatie in de provincie Basra te worden beoordeeld.

Uit de beschikbare informatie blijkt dat de negen zuidelijke provincies van Irak, met uitzondering van het noorden van Babil, niet rechtstreeks verwickeld waren in het offensief dat ISIS in juni 2014 inzette in Centraal-Irak. Op 9 december 2017 kondigde de toenmalige Iraakse eerste minister Haider al-Abadi de definitieve overwinning op ISIL af. Het door ISIL uitgeroepen kalifaat is volledig verdwenen. Dit belet evenwel niet dat ISIL verder terroristische aanslagen pleegt op het Iraakse grondgebied. ISIL maakt hierbij gebruik van guerrillatactieken en voert vanuit afgelegen rurale gebieden kleinschalige, doelgerichte aanvallen uit, waarbij zowel leden van het ISF, pro-regeringsgezinde gewapende groeperingen en burgers gevisieerd worden.

Uit de beschikbare informatie blijkt dat ISIL in het zuiden van Irak hoofdzakelijk in de provincie Babil actief is. Niettegenstaande in 2018 Babil gespaard bleef van grootschalige aanslagen, voerde ISIL er in de loop van 2018 meerdere raids uit, met name in het noordoosten langs de grens met de provincie Anbar en in Jurf alSakhr. Bij dergelijke aanvallen werden overwegend PMU-strijders, de leden van de Iraakse veiligheidsdiensten en overheidsmedewerkers gevisieerd. Het aantal hierbij te betreuren burgerslachtoffers bleef beperkt.

De veiligheidssituatie in Zuid-Irak wordt verder gekenmerkt door tribale spanningen, crimineel en politiek geweld. Voornamelijk in de provincies Basra, Thi Qar en Missan gaven onopgeloste geschillen aanleiding tot gewelddadige clashes tussen stammen met als inzet de controle over grond, olie-inkomsten of water. Omdat dit type geweld soms plaatsvond in residentiële gebieden, vielen er ook burgerslachtoffers te betreuren.

Tot slot vinden sinds 2015 regelmatig manifestaties plaats in de zuidelijke provincies van Irak. Hierbij wordt het gebrek aan banen, corruptie, de slechte publieke dienstverlening en de gebrekkige drinkwatervoorziening aangeklaagd. De sociale onrust nam in juli 2018 toe nadat Iran beslist had om de elektriciteitsbevoorrading af te sluiten. De demonstraties die toen van start gingen in de provincie Basra verspreidden zich snel naar de andere provincies, waarbij het tot gewelddadige botsingen tussen betogers en de veiligheidsdiensten kwam. Ondanks beloftes van de regering om extra geld uit trekken voor projecten in de regio bleven de protesten aanhouden, en kwam het opnieuw tot rellen in de stad Basra in september 2018. De golf van betogingen in juli en september 2018 werd met geweld de kop ingedrukt. Tientallen demonstranten werden gearresteerd, verwond of gedood. Dit type geweld kadert evenwel niet binnen een gewapend conflict in de zin van art. 48/4, § 2, c Vw., met name een situatie waarin de reguliere strijdkrachten van een staat confrontaties aangaan met gewapende groeperingen, of waarin twee of meer gewapende groeperingen onderling strijden.

De Commissaris-generaal beschikt over een zekere appreciatiemarge en is gezien hogervermelde vaststellingen en na grondige analyse van de beschikbare informatie tot de conclusie gekomen dat er voor burgers in de zuidelijke provincies thans geen reëel risico op ernstige schade in de zin van art. 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet bestaat.

Volledigheidshalve wordt nog aangestipt dat het Iraakse zuiden niet alleen over de weg bereikbaar is. Uit de beschikbare informatie blijkt dat tal van luchtvaartmaatschappijen vluchten aanbieden op Irak en dat een terugvlucht naar Irak niet noodzakelijk via de luchthaven van Bagdad dient te verlopen. Naast Bagdad International Airport beschikt Irak immers over internationale luchthavens in Basra, en Najaf, dewelke onder de controle van de Iraakse autoriteiten staan en vlot bereikbaar zijn. Personen die naar Irak wensen terug te keren kunnen via deze luchthavens naar hun bestemming in Zuid-Irak reizen zonder dat zij via Centraal-Irak moeten reizen."

De informatie die bij het verzoekschrift gevoegd wordt kan geen afbreuk doen aan voorgaande vaststellingen in de nota van verweerder aangezien deze, in tegenstelling tot de informatie bij het verzoekschrift, gebaseerd zijn op een grote hoeveelheid aan bronnenmateriaal.

2.9. Gelet op het voorgaande, heeft de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen in de bestreden beslissing terecht besloten tot de intrekking van de vluchtelingenstatus van verzoeker op grond van artikel 55/3/1, § 2, 2° van de Vreemdelingenwet en dient deze intrekking te worden bevestigd.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De intrekking van de vluchtelingenstatus wordt bevestigd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op tien september tweeduizend negentien door:

dhr. W. MULS,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

mevr. A.-M. DE WEERDT,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

A.-M. DE WEERDT

W. MULS